

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر زیارت امام رضا بر نگرش فرهنگی و انسجام اجتماعی در شهر مشهد

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی اقتصاد مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا اسماعیلی - هیات علمی دانشگاه آزاد خوراسگان

زهره مکاریان فرگ - دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر

حانیه مددی - دانشگاه آزاد اسلامی شهر

خلاصه مقاله:

مناسک زیارتی در اندیشه های انسانی برای پرورش اخلاق معنوی جهت سعادت‌مندی و خیر خواهی همراه با تقویت، انسجام و وحدت دینی شکل می گیرد. در حقیقت مناسک زیارتی و الگوهای رفتاری باعث کاهش فاصله ی اجتماعی، احساس صمیمیت و همکاری بین افراد جامعه می شود. از بعد دیگر، الگوهای رفتاری زیارت از طریق فرایند اجتماعی شدن الگوها و آداب زیارتی آموزش داده می شود. این الگوهای رفتاری زیارت در فرهنگ دینی پدیده ای مطلوب و جزء ارزش ها و معیارهای است که به فرهنگ دینی جامعه معنا می بخشد، زیارت به عنوان یک رفتار دینی از نرم یا مقیاسی برخوردار است، که در اماکن مقدس فرد باید توجه خاصی به این رفتارها در قالب بایدها و نبایدها داشته باشد. در واقع زیارت نماد و نشانه های دینی حاوی ارزش های اخلاقی و اجتماعی است؛ و نشانگر فرهنگ معنوی در جامعه است. الگوهای زیارتی در انسان شناسی نمادین در قالب متون و آدابی خاص و شبکه های معنایی تحلیل و تفسیر می گردند. هدف از انجام این تحقیق میدانی بررسی تأثیر زیارت امام رضا بر نگرش فرهنگی و انسجام اجتماعی است. اساس چارچوب مفهومی این تحقیق را عمدتاً نظریات جامعه شناسی دینی و انسان شناسی تشکیل می دهد و جامعه آماری آن، کلیه مردم مشهد است که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی، 376 نفر از مردم مشهد در سه سطح طبقاتی پایین، متوسط و بالا به لحاظ اقتصادی به عنوان نمونه انتخاب شده اند. با استفاده از آزمون های آماری مربوطه و بر اساس نتایج تحلیل، مسیر ارتباط متغیرهای این تحقیق نیز تأیید شده است. یافته های این پژوهش نشان می دهد که زیارت امام رضا بر نگرش مردم مشهد و میزان انسجام اجتماعی آنان تأثیر گذار بوده است

کلمات کلیدی:

جامعه شناسی زیارت، کارکرد، فرهنگ، هنجار اجتماعی، انسجام اجتماعی، نگرش اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/388135>

